

عنوان مقاله:

نقش زبان در هویت ملی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدرضا قمری - گروه زبان و ادبیات دانشگاه نیروی انتظامی

محمد حسن زاده - گروه زبان انگلیسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

زبان و هویت، دو جزء جدایی ناپذیر در تشکیل زیرساخت های جوامع بشری در عرصه روابط فردی و اجتماعی است. در این مقاله، ارتباط این دو مقوله را بررسی می کنیم و می کوشیم نقش زبان را در بسترسازی و ایجاد هویت ملی تحلیل کنیم. این تحقیق از نوع کتابخانه ای است و به روش مروری انجام شده است. برای دست یافتن به نظریه های صاحب نظران و کارشناسان، منابع مختلف از جمله مجله های تخصصی، پایگاه های اینترنتی و کتاب ها را مطالعه کرده ایم. انقلاب اطلاعات در چند دهه قبل و به دنبال آن، فرایند جهانی سازی که مرزهای زبانی و هویتی را در نور دیده است، به طور فزاینده ای بر لزوم پرداختن به مسئله زبان و هویت تاثیر گذاشته است؛ بنابراین، در پژوهش حاضر، مفاهیم هویت، هویت قومی، هویت ملی و تاثیرپذیری آنها از زبان؛ زبان قومی، زبان ملی و ارتباط آنها با هویت؛ برخی نظریه های زبانی درباره هویت؛ مصداق های زبانی ای که در ایجاد هویت موثرند و نقش ادب دینی در هویت ملی به ویژه ایرانی را بررسی کرده ایم. در نهایت، تحلیل نظریه ها و مصداق ها موید نقش مهم زبان در ایجاد هویت قومی و ملی است و احترام گذاشتن به زبان قومیت ها و توجه بیشتر به زبان ملی به منزله ابزار مهم ارتباط دولت با ملت و ریسمان اتحاد و انسجام اقوام مختلف پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

زبان، زبان قومی، زبان ملی، هویت، قومیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016857>

